

روایت تعدادی از اهالی، دانشجویان و مهاجران لبنانی از آنچه بر آنها در هفته اخیر گذشت

نوبت آوارگی بیروت

تعداد زیادی از مردم لبنان بی سرپناه شده‌اند. خیابان‌ها، هتل‌های متروکه و مدارس، پناهگاه آنها شده از بیمارستان‌ها اطلاعی در دست نیست و اما به شدت نیاز به خون دارند

تکرار قتل عام غزه؟

«ریم» دانشجویی از غزه است؛ او در یکی از دانشگاه‌های بیروت در رشته حقوق بشر و دموکراسی درس خوانده و وضعیت پیش آمده او را به یاد وضعیت کشورش انداخته است. او دو سالی می‌شود که ساکن بیروت است، هفته گذشته فارغ التحصیل شده اما نمی‌تواند به کشورش برگردد؛ «در حال دفاع از پایان نامه کارشناسی ارشدم بودم که این اتفاقات در بیروت و به‌طور کلی لبنان رخ داد، مثل یک کابوس بود، فضا به‌شدت ناراحت‌کننده است، خیابان‌ها خالی است، مردم ناتوان و بدون سرپناه در خیابان‌ها می‌خوابند، افرادی که در مکان‌های امن زندگی می‌کنند در خانه نشسته‌اند و درها را بسته‌اند. همه وحشت‌زده‌اند. زنان پریشان و آشفته شده‌اند، مخصوصاً آنهایی که یکی از اقوام یا دوستانشان را از دست داده‌اند یا بی‌خانه شده‌اند. هر زنی که می‌شناسم به‌سختی قادر به صحبت کردن است.» او بزرگ‌شده غزه است و حالا احساس می‌کند که به فلسطین بازگشته؛ مکانی ترسناک این‌بار بدون خانواده‌اش: «شرایط برای من خیلی وحشتناک است، به دور از خانواده چنین وضعیتی را تجربه می‌کنم.» ریم می‌گوید که قابل‌توجه‌ترین احساس در میان اهالی لبنان، سردرگمی است، همه سردرگم شده‌اند، هیچ‌کس چیزی درباره وضعیت خود یا سرنوشته نمی‌داند. پاسخ آنها به این سوال که قرار است چه اتفاقی بیفتد، «نمی‌دانم» است. این پاسخ مرا افسرده می‌کند و امیدم ندارم.»

به گفته او، مردم این سوال را دارند که آیا اسرائیل، قتل عام مردم غزه را می‌خواهد در لبنان تکرار کند؟ آنها نمی‌خواهند کشورشان را ترک کنند، لبنان وطن‌شان است. اجبار برای ترک وطن، برایشان دلخراش است.

آنطور که ریم روایت می‌کند، تمام مغازه‌ها در بیروت تعطیل کرده‌اند، از وضعیت بیمارستان‌ها و قربانیان اطلاعی نیست جز آنچه در شبکه‌های خبری و تلویزیون نشان داده می‌شود. مردم تصور می‌کنند که این وضعیت برای مدت زمان طولانی ادامه خواهد داشت و شاید هم اوضاع بحرانی‌تر شود: «نمی‌توانم تصور کنم که قرار است در خارج از کشورم، همان وضعیتی که قبلاً داشتیم را تجربه کنم، حالا شرایط نامطلوب‌تر است چرا که در لبنان تنها هستیم، در غزه، حداقل خانواده در کنارم بود. نمی‌توانم شرایطی که در آن قرار دارم را بیان کنم.»

ناامید و خشمگین

میسون حسین، فیلمساز است. او لبنانی است اما در کویت زندگی کرده و حالا اولین تجربه او از قرار گرفتن در وضعیت جنگ است و می‌گوید که مردم جنوب و دره بقاع،

است، هیچ‌کس نمی‌داند در آینده قرار است چه اتفاقی رخ دهد، همشهری‌های من نیاز شدیدی به اسکان دارند، خانواده‌های آواره از جنوب و ضاحیه نیاز به سرپناه دارند.» به گفته او، در همین شرایط اخبار جعلی زیادی منتشر می‌شود با این محتوا که فلان منطقه، در معرض تهدید حمله است و این مسئله مردم را ترسانده؛ به‌ویژه در زمینه حمله زمینی.

یک میلیون آواره

نخست‌وزیر لبنان روز گذشته شمار آواره‌های لبنانی ناشی از حملات اسرائیل را یک میلیون نفر اعلام کرد. به گفته او، این افراد از ترس حملات ادامه‌دار اسرائیل، مناطق مرزی را به مقصد بیروت و شهرهای شمالی ترک کرده‌اند. نخست‌وزیر لبنان این رویداد ناگهانی را «بزرگترین جابه‌جایی» در تاریخ کشورش برآورد کرد. هم‌زمان وزارت بهداشت لبنان روز یکشنبه از کشته‌شدن بیش از ۵۰ نفر دیگر در جریان حملات هوایی اسرائیل خبر داد. چند روز پیش هم، یونسف اعلام کرد که وضعیت لبنان از بحران به فاجعه تبدیل شده است. براساس اعلام این سازمان، تعداد متوسط کودکانی که در هفته جاری در لبنان کشته شده‌اند، بیش از دو برابر تعداد کودکانی است که در جریان درگیری‌های ویرانگر سال ۲۰۰۶ در این کشور کشته شده بودند. واحد مدیریت بلایای لبنان تخمین می‌زند که تنها در ۲۲ ساعت گذشته، صدها هزار نفر به جوامع میزبان و بیش از ۷۰ هزار نفر به پناهگاه‌ها پناه برده‌اند. پیش از عملیات نظامی طی این هفته، بیش از ۱۱۱ هزار نفر، از جمله بیش از ۳۹ هزار کودک، قبلاً از روستاها و شهرهای جنوب لبنان آواره شده بودند که اکنون و به احتمال زیاد برای بار دوم آواره شده‌اند. بر اثر تخریب گسترده زیرساخت‌های غیرنظامی در این هفته، ایستگاه‌های پمپاژ آبی که توسط یونسف در استان‌های بقاع و جنوب ساخته یا بازسازی شده بودند، آسیب دیده‌اند و ۳۰ هزار نفر را از دسترسی به آب آشامیدنی محروم کرده‌اند.

زهرا جعفرزاده

خبرنگار گروه جامعه

وضعیت نامشخص است، هیچ‌کس نمی‌داند در آینده قرار است چه اتفاقی رخ دهد، همشهری‌های من نیاز شدیدی به اسکان دارند، خانواده‌های آواره از جنوب و ضاحیه نیاز به سرپناه دارند. همه وحشت‌زده‌اند. زنان پریشان و آشفته شده‌اند، مخصوصاً آنهایی که یکی از اقوام یا دوستانشان را از دست داده‌اند. یا بی‌خانه شده‌اند. هر زنی که می‌شناسم به‌سختی قادر به صحبت کردن است.»

«مثل یک کابوس است.» «خیابان‌ها خالی است، مردم ناتوان و بی‌سرپناه در خیابان‌ها، ماشین‌ها و هتل‌های متروکه بدون امکانات می‌خوابند.» «مردم وحشت‌زده‌اند، دلشکسته و غمگین‌اند و در وضعیت سردرگمی قرار گرفته‌اند.» هیچ‌کس نمی‌داند چه سرنوشته در انتظارش است. برقراری ارتباط با شهروندان لبنانی سخت است، آنها از طریق تماس تلفنی امکان صحبت ندارند، برخی از آنها روحیه مناسبی برای روایت آنچه از سر گذرانده‌اند و می‌گذرانند، ندارند. تعدادی در بیمارستان‌ها، مجروح حملات هستند و از مصاحبه هراس دارند، عده‌ای هم در دسترس نیستند. در این گزارش با خبرنگار، دو مهاجر، دانشجوی و یک فیلمساز لبنانی صحبت شده است. آنها از فضای غم، یأس و دل‌شکستگی می‌گویند؛ از اینکه جمعی از شهروندان لبنانی در خیابان‌ها هستند، بی‌پناه و آواره‌اند. برخی که اقوامی خارج از لبنان دارند، مهمان ناخوانده شده‌اند، گروهی هم به شهرهای دیگر پناه برده‌اند، یا به قسمت‌های مسیحی نشین که می‌دانند بمباران و حمله‌ای در کار نیست فرار کرده‌اند. مناطق شمالی بیروت یا شهرهای اطراف، پناهگاه‌شان شده. بخشی از آنها در مدارس ساکن شده‌اند، جمعی دیگر در هتل‌های متروکه؛ جایی که نه آب دارد و نه برق. این روایت «محمد» است؛ خبرنگاری از بیروت که در صدایش، اندوه عمیقی نهان است. او می‌گوید که بیروت شهر زنده‌ای بود، پر از انرژی، اما حالا شبیه شهر ارواح شده است: «تعداد زیادی از بیروتی‌ها، بی‌خانه شده‌اند و در خیابان‌ها می‌خوابند. بیشتر مغازه‌ها، رستوران‌ها و کافه‌ها تعطیل است، پوشک بچه و شیر خشک بسیار کمیاب شده و فروشگاه‌ها خالی است.» او بیش از این پاسخگو نیست.

«غسان»، ۲۵ سال از بیروت دور بوده، او ساکن استرالیاست و به‌تازگی برای دیدن خانواده‌اش به بیروت رفته بود. هشت روز از اقامتش در پنج‌سال‌ونیم می‌شد که به لبنان نرفته بود، وقتی هم رفت چنین اتفاقاتی افتاد. غسان، قبل از این در سال‌های ۱۹۹۶ و ۲۰۰۶ تجربه چنین وضعیتی ناآرامی را در لبنان داشته و می‌گوید که مردم این کشور اکنون ناراحت و دل‌شکسته‌اند: «وضعیت نامشخص

اعلام زمان راه‌اندازی آرامستان جدید تهران

به گفته رئیس کمیسیون خدمات شهری و محیط‌زیست شورای شهر، تا پایان سال جاری، اموات تهرانی در یکی از قطعات سه آرامستان جدید دفن خواهند شد. به گزارش خبرگزاری تسنیم، مهدی پیرهادی، رئیس کمیسیون خدمات شهری و محیط‌زیست شورای شهر تهران درباره آخرین وضعیت احداث آرامستان جدید پایتخت گفت: «در جلسه روز یکشنبه شورای شهر، پنج نقطه پیشنهادی شهرداری تهران برای احداث آرامستان‌های جدید مورد بررسی قرار گرفت. پس از بررسی‌های لازم و ارائه نظرات تخصصی از سوی چهار کمیسیون شورای شهر، سه نقطه از پنج نقطه پیشنهادی به تصویب رسید.» به گفته او برای احداث این آرامستان‌ها، الزاماتی نظیر اخذ مجوزهای زیست‌محیطی، ترافیکی، فرهنگی، اجتماعی و حقوقی توسط سازمان بهشت زهرا (س) در نظر گرفته شده است. همچنین شورای شهر برای آماده‌سازی آرامستان‌های جدید، اعتباری به مبلغ ۳۰۰ میلیارد تومان در سال جاری در نظر گرفته و قرار است سازمان بهشت زهرا (س) یک قطعه از زمین‌های مورد نظر را برای دفن آماده کند.

مسمومیت الکلی ۲۷ نفر در رشت

رئیس دانشگاه علوم پزشکی گیلان از افزایش مراجعان و جانباختگان سرومشروبات الکلی در رشت خبر داد. به گزارش خبرنگاران، محمدتقی آشویی، رئیس دانشگاه علوم پزشکی گیلان از افزایش شمار مراجعان به مراکز درمانی رشت، در پی سرومشروبات الکلی خبر داد و گفت: «تاکنون ۲۷ بیمار با علائم ضعف، بی‌حالی، تاری دید، اضطراب و بی‌قراری مراجعه کرده‌اند.» او همچنین اعلام کرد که تاکنون شش نفر از این بیماران جان خود را از دست داده‌اند و شش بیمار با حال عمومی خوب، مرخص شده‌اند. آشویی با اشاره به مراجعه تدریجی بیماران مسموم‌شده با سرومشروبات الکلی در رشت، ادامه داد: «چهار نفر از این بیماران شش گذشته به مراکز درمانی مرکز استان مراجعه کرده‌اند که یک نفر از آنها پس از اقدامات درمانی، بهبود یافته و مرخص شد. دو بیمار در بخش ICU و هفت نفر در بخش مسمومیت بستری شده‌اند و شش نفر نیز به بخش داخلی منتقل شده‌اند. چهار نفر از این بیماران بدحال و متصل به دستگاه کمک‌تنفسی هستند.»

افزایش توزیع شیر خشک

رئیس سازمان غذا و دارو از افزایش توزیع شیر خشک در کشور خبر داد. به گزارش ایسنا، حیدر محمدی درباره آخرین وضعیت توزیع شیر خشک در کشور توضیح داد و گفت: «در هفت روز گذشته، ۴۲۶ هزار عدد انواع ببلاک و ۵۳۳ هزار عدد انواع اپتامیل توزیع شده است و این روند ادامه دارد.» به گفته او، در مجموع در هفت روز گذشته یک میلیون عدد از محصولات شرکت پودر شیر مشهد توزیع شده است و این توزیع همچنان ادامه خواهد داشت چرا که تولید با حداکثر ظرفیت در حال انجام است. علاوه بر این به‌دلیل وجود خلأهایی در بازار، عطش بازار زیاد شده و از مردم درخواست می‌شود تا حد امکان به استفاده از برندهای خاص اصرار نداشته باشند.

